

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 13Csp/14/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5123202745
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Svediaková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2024:5123202745.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Beátou Svediakovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený zvoleným zástupcom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, s miestom výkonu činnosti Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar.XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, D., zastúpený zvoleným zástupcom Advokátska kancelária AŠTARY, s.r.o., so sídlom Mariánske námestie 29/6, 010 01 Žilina, IČO : 53 588 452, o zaplatenie 8.866,46 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému proti žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Žilina dňa 28.03.2023 proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 8.866,46 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 02.09.2020 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu skutkovo vymedzil tak, že žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 26.06.2017 zmluvu o pôžičke č. 7184660/1720018617 (evidenčné číslo zmluvy/príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 10.000 eur („Schválená výška pôžičky“). Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 159,72 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 19.166,40 eur. Ku dňu podania žaloby žalovaný uhradil z vyššie uvedenej zmluvy sumu 5.411,32 Eur. Podľa ust. §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, „ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Podľa § 565 Občianskeho zákonníka uvádza:

„Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“ Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom z dňa 28.06.2020 – Predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalobca žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky. Žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanoveniaa dňa 19.08.2020 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 27.08.2020 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplateniu samotnému

došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premičacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa Žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods.9 ObčZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplatneniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. K uvedenému poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici Sp.zn.: 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne Sp.zn: 17Co/447/2016. Ku dňu podania žaloby žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 9.2 zmluvných podmienok. Ako dôkazy žalobca označil : Predžalobná upomienka + Doručenka, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (bez doručenky). Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 8866,46 Eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. V zmysle čl. 15.2 sa zásielka považuje za doručeníu piatym dňom od podania na poštovú prepravu. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 14.277,78 Eur /označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“/. Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatnení: Počet splátok Výška splátky Suma splátok (počet*výška) Suma po zosplatnení Spolu Istina (Eur) 37 159,72 5909,64 83.68,14 = 14.277,78 eur. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 5.411,32 eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“ Istina - Úhrady = Žalovaná suma 14.277,78 eur – 5.411,32 eur = 8.866,46 eur Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ vo výške 9.898,49 eur, zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 1032,03 eur /stĺpec „Pokuta“/, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

3. Okresný súd Žilina vyhovel žalobe v celom rozsahu vydaním platobného rozkazu, proti ktorému podal žalovaný včas odpor s odôvodnením vo veci samej. Žalovaný v odpore uviedol, že považuje za nedôvodnú v celom rozsahu, a to z viacerých dôvodov. Žalobca, ktorým je aktuálne Intrum Slovakia, s.r.o., nie je vo veci aktívne vecne legitimovaný. Pokiaľ žalobca, ako aj jej právna predchodkyňa, VÚB, a.s., odvodzuje svoj žalobný nárok od zmluvy o spotrebiteľskom úvere datovanej 23. júna 2017, ktorá mala byť uzavretá medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (právnou predchodkyňou VÚB, a.s.) ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, táto zmluva nebola platne uzavretá. Ako osoba uzatvárajúca predmetnú zmluvu za veriteľa je v nej uvedená osoba menom E. A., čo však nebola osoba oprávnená konať za spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., formou uzavretia predmetnej zmluvy, pričom žalobca nepredložil ani originál zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 23. júna 2017, z ktorého by sa dalo posúdiť, či bola táto zmluva naozaj podpísaná osobami, ktorých mená sú v nej uvedené pri podpisoch. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení účinnom 23. júna 2017 (ďalej aj len "zákon č. 129/2010 Z.z.") zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1. cit. zákona.

4. Ďalej žalovaný v odpore uviedol, že v danej veci nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru (tzv. zosplatneniu), a to z viacerých dôvodov. Žalovaný popiera, že by platne a účinne – v súlade so zákonom – došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru žalobkyňou, resp. jej právnymi predchodcami. Žalovaný popiera, že by v danej veci boli splnené zákonné podmienky ustanovené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. popiera, že žalobkyňa (jej právni predchodcovia) uplatnila právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornila žalovaného v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalovaný popiera, že by mu bolo doručené riadne a zákonu zodpovedajúce upozornenie na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj to, že by mu bolo doručené samotné vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Nemohli preto nastať právne účinky podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a žalobkyňa (ani jej právni predchodcovia) nemá právo domáhať sa jednorazového splatenia spotrebiteľského úveru. Bremeno tvrdenia i dôkazné bremeno na preukázanie všetkých relevantných skutkových okolností týkajúcich

sa vyhlásenia predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru zaťažuje žalobcu. Zo žaloby nevyplývajú substancované skutkové tvrdenia o splnení zákonných podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Predošlá žalobkyňa k žalobe priložila list VÚB, a.s., datovaný 28. júna 2020, označený ako "Predžalobná upomienka", v ktorom sa uvádza, že VÚB, a.s., evidovala k 28. júnu 2020 "nedoplatok na splátkach v celkovej výške 638,60 EUR", ktorý žiadala žalovaného bezodkladne uhradiť. Z predmetného listu, ktorý sa mal zrejme vrátiť VÚB, a.s., ako neprevzatý v odbernej lehote, však nemožno žiadnym spôsobom zistiť, v omeškaní so zaplatením ktorej konkrétnej splátky (resp. splátok) mal žalovaný v tom čase byť a odkedy toto omeškanie trvalo, a teda ani nie je možné v nadväznosti na ďalší produkovaný list VÚB, a.s., datovaný 27. augusta 2020 označený ako "Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru", posúdiť splnenie podmienok podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalovaný si v tejto súvislosti dovoľuje poukázať na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 6CoCsp/14/2023, zo dňa 29.06.2023, v ktorom odvolací súd v bodoch 22 až 24 uviedol: „Účelom právnej úpravy podľa ust. § 53 ods. 9 OZ je zamedziť „zosplatňovaniu“ záväzkov spotrebiteľov zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorých plnenie je dojednané v splátkach, z dôvodu len krátko trvajúceho omeškania spotrebiteľa so zaplatením splátky (len pár dní) a súčasne dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlžnej splátky pred tým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatenie celého dlhu. K uvedenému však musí byť nepochybne spotrebiteľ informovaný, pre nezaplatenie ktorej splátky mu hrozí uplatnenie práva veriteľa podľa ust. § 565 OZ. Výzvu veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, ako aj žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky podľa ust. § 565 OZ je tak nesporné bez najmenších pochybností potrebné považovať za právne úkony, t. j. za prejav vôle konajúcej osoby smerujúci k vzniku, zmene alebo zániku práv alebo povinností, ktoré s takýmto prejavom spájajú uvedené ustanovenia OZ. Tieto právne úkony tak pre svoj platnosť vyžadujú v zmysle ust. § 37 OZ určitosť a zrozumiteľnosť. Inak povedané, z prejav vôle veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ musí byť jednoznačne, určito a zrozumiteľne zřejmé naplnenie podmienok/hypotézy týchto právnych noriem. V prípade výzvy veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 OZ by tak malo byť z tohto právneho úkonu veriteľa zřejmé, že spotrebiteľ je v omeškaní so zaplatením tej ktorej individualizovanej splátky / splátok, pre ktoré omeškanie v prípade jeho trvania viac ako tri mesiace, bude môcť veriteľ uplatniť právo podľa ust. § 565 OZ, pričom táto výzva sa musí dostať spotrebiteľovi najneskôr 15 dní predtým, ako veriteľ toto právo uplatní. Rovnako tomu je aj v prípade právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 OZ, keďže pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ požiadať o zaplatenie celej pohľadávky len do splatnosti nasledujúcej splátky. Pri zohľadnení podmienok uplatnenia práva veriteľa „zosplatiť“ celú svoju pohľadávku podľa ust. § 53 ods. 9 OZ uvedené znamená, že veriteľ môže požiadať spotrebiteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie určitej konkrétnej splátky v období, kedy od omeškania spotrebiteľa so zaplatením tejto splátky uplynula doba troch mesiacov, avšak zároveň len do splatnosti splátky najbližšie nasledujúcej po uplynutí doby troch mesiacov omeškania spotrebiteľa so zaplatením tejto splátky. Teda aj z právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 OZ by malo byť zřejmé naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne ust. § 53 ods. 9 OZ. Len takýto právny výklad je spôsobilý korešpondovať s vyššie uvedeným zmyslom a účelom ust. § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 OZ. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je procesný súd (ako argumentoval žalobca) ex offio vykonať „audit“ stavu právneho vzťahu medzi stranami (veriteľom a spotrebiteľom) a vyhľadávať dôvod oprávnenosti úkonov veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ, keďže by mohol dôjsť aj k dôvodom, na ktoré účastníci právneho vzťahu ani nepomysleli. V kontexte s takto formulovaným právnym názorom odvolací súd poukazuje aj na relevantnú odbornú literatúru, a to Občiansky zákonník I. § 1-450, Komentár od Števec, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M. Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. z vydavateľstva C. H. Beck, Praha, 2015 (str. 576 a nasl.), ktorá dospela k rovnakému právnemu názoru. V nadväznosti na uvedené sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil s právnym názorom vysloveným súdom prvej inštancie, že dotknuté právne úkony veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 a ust. § 565 OZ, t. j. list označený ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“ zo dňa 05.09.2019 a Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 15.10.2019 nemožno považovať z dôvodu ich neurčitosti a nezrozumiteľnosti za platné právne úkony (§ 37 ods. 1 OZ), ktoré mohli viesť k účinkom zosplatenia dotknutého spotrebiteľského úveru a k naplneniu podmienok pre platnosť postúpenia žalovanej pohľadávky podľa ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Odvolací súd sa tak stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore, čo zákonite viedol k vecne správne rozhodnutiu súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby v celom rozsahu. Poukazujúc na dôvody vyššie vysloveného právneho názoru odvolací súd potom nemohol reflektovať právny názor vyslovený v rozhodnutiach krajských súdov, na ktoré poukazoval žalobca v podanom odvolaní.“.

5. Ďalej žalovaný v odpore uviedol, že v samotnej výzve VÚB, a.s., datovanej 28. júna 2020 absentuje uvedenie a špecifikácia dlžnej splátky, ktorá umožňuje uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 O.Z. v spojení s ust. § 53 ods. 9 O.Z. tak, aby dlžník mal možnosť uhradiť takúto splátku a zvrátiť hrozbu zosplatnenia celého úveru. Uvedená výzva však žiadnym spôsobom nešpecifikuje omeškanú splátku, pre ktorú má nastať sankcia zosplatnenia – nástup inštitútu straty výhody splátok, čo znemožňuje dlžníkovi vyhnúť sa nástupu jej účinkov úhradou takejto splátky. Vzhľadom na ust. § 565 druhá veta O.Z. je vylúčené, aby tento inštitút sa uplatnil na splátky splatné viac ako 3 mesiace pred omeškaním, pretože právo žiadosťou o plnenie celku dosiahnuť stratu výhody splátok môže veriteľ pre omeškanie so splnením konkrétnej splátky vykonať iba do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, teda takéto právo nástupom splatnosti nasledujúcej splátky zaniklo. Ak toto svoje právo veriteľ neuplatní včas, môže sa domáhať zosplatnenia celého zvyšku dlhu až na základe prípadného omeškania so splatením niektorej z nasledujúcich splátok, opäť však vo vymedzenom časovom intervale. Pokiaľ sa dlžník následne už nedostane do omeškania so splatením žiadnej splátky, môže veriteľ vymáhať iba pôvodne neuhradenú splátku. Zo zákonnej formulácie „do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky“ možno sémanticky vyvodiť, že žiadosť veriteľa s účinkami straty výhody splátok musí byť dlžníkovi doručená skôr, než nastane splatnosť najbližšie nasledujúcej splátky. To znamená, že včasná žiadosť musí byť dlžníkovi doručená najneskôr v deň predchádzajúci splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. V deň splatnosti je už dlžník povinný plniť ďalšiu splátku a právo veriteľa dosiahnuť splatnosť celej pohľadávky pre omeškanie dlžníka s úhradou predchádzajúcej zaniká. To nevylučuje právo veriteľa domáhať sa zaplata splatných splátok aj samostatne v súdnom konaní. Právna predchodkyňa žalobcu teda neupozornila žalovaného riadne a účinným spôsobom na splátku, pre ktorú plánovala uplatniť predčasnú splatnosť úveru s upozornením na možnosť odvrátenie zosplatnenia úhradou, ale žiadala úhradu celého ňou vyčísleného (a tiež bližšie nešpecifikovaného) dlhu, čo nekorešponduje s dikciou § 53 ods. 9 O.Z., a teda nemohla nastať predčasná splatnosť úveru. Okrem toho žalovanému nikdy nebol doručený list VÚB, a.s., z 27. augusta 2020, ktorým mala byť podľa žalobných tvrdení údajne vyhlásená predčasná splatnosť spotrebiteľského úveru a ktorý okrem toho taktiež svojím obsahom nezodpovedá požiadavkám na platnosť právneho úkonu tohto druhu, ale je zmätočný a nezrozumiteľný - v predmetnom liste sa uvádza, že "Vaša dlžná čiastka k dnešnému dňu (t. j. k 27. augustu 2020, pozn. žalovaného) predstavuje sumu v celkovej výške 9167,65 EUR", čo je však v rozpore s obsahom "predžalobnej upomienky" z 28. júna 2020, kde sa ešte konštatovala výška údajného dlhu 638,60 EUR, pričom je zjavné, že dlh žalovaného nemohol narásť v priebehu dvoch mesiacov o vyše 8 tisíc eur.

6. Žalovaný v odpore napriek uvedeným skutočnostiam zdôraznil najmä to, že najpodstatnejšie, je, ako to aj sám žalovaný uviedol, že list z 27. augusta 2020, označený ako "Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru", ani iný právny úkon, ktorý by mal charakter platného zosplatnenia spotrebiteľského úveru, mu nebol žalovanému doručený žalobcom ani je právnymi predchodcami.

7. V tomto kontexte žalovaný uviedol, že je absolútne vylúčené, aby sa žalobca odvolával na údajný bod 15.2 všeobecných zmluvných podmienok Consumer Finance Holding, a.s., v ktorom má byť podľa obsahu žaloby údajne zakotvené, že "zásielka sa považuje za doručení piatym dňom od podania na poštovú prepravu". Žalobca nepredložil súdu žiadne všeobecné zmluvné podmienky a žalovaný nikdy so žiadnymi všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu ani jeho právnych predchodcov nebol oboznámený. Bez ohľadu na to akékoľvek ustanovovanie fikcií týkajúcich sa doručenia zásielok vo všeobecných obchodných podmienkach veriteľa poskytujúceho spotrebiteľské úvery by bolo neplatné pre rozpor so zákonom, ako aj z dôvodu, že by išlo o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Od ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka nie je možné odchyliť sa v spotrebiteľskej zmluve, resp. vo všeobecných

zmluvných podmienkach súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvnou, v neprospech spotrebiteľa. Z noriem občianskeho práva hmotného (osobitne z citovaného § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ako aj z ustálenej judikatúry jednoznačne vyplýva, že jednostranný adresný (adresovaný) právny úkon sa stáva účinným až jeho doručením adresátovi (porovnaj napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Cdo 111/2008, z 30. júna 2009; uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Cdo 129/2010, z 28. januára 2011). Navyše sa žiada pre úplnosť poznamenať, že nielen v spotrebiteľských vzťahoch, ale v všeobecnosti (dokonca aj v obchodnom práve) je zakotvenie právnych fikcií (vrátane fikcií týkajúcich sa doručovania zásielok) v zmluve ako dvojstrannom súkromnoprávnom úkone vylúčené a zmluvné dojednania právnych fikcií sú absolútne neplatné pre rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. V ustálenej judikatúre Najvyššieho súdu Českej republiky vzťahujúcej sa k aplikácii Občianskeho zákonníka jednotného v oboch štátoch bolo opakovane vyslovené, že konštrukcia právnych domniek a fikcií, ich charakteru a následkov, patrí výlučne právu a autonómia vôle zmluvných strán nemôže rozširovať regulatívne nástroje, ktoré používa zákon, a v podstatne ľubovoľne konštruovať nové právne skutočnosti a s nimi spojené právne následky. Dojednanie strán modifikujúce dôkazné bremeno, t. j. inštitút verejnoprávneho civilného práva procesného, by bolo možné iba vtedy, pokiaľ by civilný procesný predpis takú možnosť pripúšťal. Právne domnienky a fikcie preto nemôžu byť založené dohodou strán (pozri rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 23 Cdo 5508/2007, z 18. marca 2010; tiež rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 32 Cdo 2536/2007, z 3. decembra 2008; rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 32 Cdo 1287/2018, zo 4. marca 2020). Žalovaný tiež pre úplnosť namietá premlčanie práva na zosplatnenie spotrebiteľského úveru (žaloba, ak by sa aj mala považovať za úkon obsahovo zodpovedajúci zosplatneniu, s čím sa však žalovaný nestotožňuje, bola doručená žalovanému až 14. decembra 2023, čo je navyše v čase, keď už údajne VÚB, a.s., ani nebola veriteľom tvrdenej pohľadávky voči žalovanému), a tiež premlčanie samotného žalobného nároku.

8. Žalovaný v odpore tiež namietol absenciu aktívnej vecnej legitímácie žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o., z dôvodu rozporu údajného postúpenia pohľadávky voči žalovanému s ustanovením § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Keďže v danom prípade konečný termín splatnosti spotrebiteľského úveru mal byť až v roku 2027 a zároveň do 21. septembra 2023, kedy malo podľa obsahu uznesenia č. k. 1 Csp 14/2023-82 z 22. novembra 2023 dôjsť k postúpeniu pohľadávky na Intrum Slovakia, s.r.o., nedošlo k platnému zosplatneniu spotrebiteľského úveru (čo už bolo podrobne odôvodnené vyššie), k uvedeného dôvodu neboli splnené zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a teda akékoľvek prípadné postúpenie pohľadávky na aktuálnu žalobkyňu je neplatné pre rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Treba tiež poznamenať, že údajné postúpenie pohľadávky sa udialo bez akéhokoľvek súhlasu a vôbec vedomosti žalovaného, pričom žalovaný nebol ani informovaný žiadnym zo zúčastnených subjektov, že k nejakému postúpeniu pohľadávky vôbec došlo. Žalovaný nebol oboznámený so žiadnou dokumentáciou týkajúcou sa údajného postúpenia pohľadávky. Žaloba preto musí byť pre absenciu aktívnej vecnej legitímácie Intrum Slovakia, s.r.o., zamietnutá bez ďalšieho.

9. Nad rámec uvedeného žalovaný tiež namietal, že Consumer Finance Holding, s.r.o., pri poskytovaní spotrebiteľského úveru nepostupovala obozretne a nevynaložila odbornú starostlivosť. Menovaná spoločnosť porušila svoju povinnosť pred uzavretím zmluvy posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v zmysle § 7 nasl. zákona č. 129/2010 Z. z., a to hrubým spôsobom. Consumer Finance Holding, s.r.o., túto schopnosť žalovaného dostatočne nepreverila a neposúdila (opak sa v žalobe netvrdí a tým menej preukazuje). Consumer Finance Holding, s.r.o., riadne neposudzovala príjmy, a už vôbec neskúmala výdavky žalovaného, vrátane jeho životných výdavkov (a tiež členov jeho rodiny, osobitne jeho spolužijúcej manželky, ktorá je invalidná dôchodkyňa) Žalovaný a jeho manželka mali v júni 2017 veľké množstvo rôznych úverov od rôznych spoločností, čo spoločnosti Consumer Finance Holding, s.r.o., muselo byť známe z príslušného registra, napriek tomu vo formulári zmluvy o spotrebiteľskom úvere nepochopiteľne uviedla "mesačné finančné výdavky (napr. splátky úverov, hypoték, lízingov)" v sume 0,- EUR. Dôkazné bremeno na

preukázanie vynaloženia odbornej starostlivosti pritom jednoznačne zaťažuje žalobcu (§ 7 ods. 16 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z.). Podľa § 7 ods. 16 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

Podľa § 7 ods. 17 zákona č. 129/2010 Z. z. vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, 17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Podľa § 7 ods. 18 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je povinný v záujme odbornej starostlivosti pri poskytovaní spotrebiteľských úverov vytvoriť a udržiavať systém posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a postupovať v súlade s týmto systémom a vytvoriť a udržiavať systém poskytovania spotrebiteľských úverov. Podľa § 7 ods. 19 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu. Podľa § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z.z. na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky: a) čistý príjem spotrebiteľa, b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, c) výška splátky spotrebiteľského úveru a d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa. Podľa § 7 ods. 21 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver určiť tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b) až d) neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a). Podľa § 7 ods. 23 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky môžu poskytnúť spotrebiteľský úver spotrebiteľovi, len ak spotrebiteľ spĺňa limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu. Podľa § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely podľa odseku 19 použiť dostatočné.

10. Žalovaný tiež namietal, že Consumer Finance Holding, s.r.o., pri poskytovaní spotrebiteľského úveru nepostupovala obozretne a nevynaložila odbornú starostlivosť. Menovaná spoločnosť porušila svoju povinnosť pred uzatvorením zmluvy posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v zmysle § 7 nasl. zákona č. 129/2010 Z.z., a to hrubým spôsobom. Consumer Finance Holding, s.r.o., túto schopnosť žalovaného dostatočne nepreverila a neposúdila (opak sa v žalobe netvrdí a tým menej preukazuje). Consumer Finance Holding, s.r.o., riadne neposudzovala príjmy, a už vôbec neskúmala výdavky žalovaného, vrátane jeho životných výdavkov (a tiež členov jeho rodiny, osobitne jeho spolužijúcej manželky, ktorá je invalidná dôchodkyňa). Žalovaný a jeho manželka mali v júni 2017 veľké množstvo rôznych úverov od rôznych spoločností, čo spoločnosti Consumer Finance Holding, s.r.o., muselo byť známe z príslušného registra, napriek tomu vo formulári zmluvy o spotrebiteľskom úvere nepochopiteľne uviedla "mesačné finančné výdavky (napr. splátky úverov, hypoték, lízingov)" v sume 0,- EUR. Dôkazné bremeno na preukázanie vynaloženia odbornej starostlivosti pritom jednoznačne zaťažuje žalobcu (§ 7 ods. 16 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z.). Podľa § 7 ods. 16 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať. Podľa § 7 ods. 17 zákona č. 129/2010 Z.z. vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov

podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Podľa § 7 ods. 18 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ je povinný v záujme odbornej starostlivosti pri poskytovaní spotrebiteľských úverov vytvoriť a udržiavať systém posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a postupovať v súlade s týmto systémom a vytvoriť a udržiavať systém poskytovania spotrebiteľských úverov. Podľa § 7 ods. 19 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu. Podľa § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z.z. na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

a) čistý príjem spotrebiteľa, b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, c) výška splátky spotrebiteľského úveru a d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa. Podľa § 7 ods. 21 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver určiť tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b) až d) neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a). Podľa § 7 ods. 23 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky môžu poskytnúť spotrebiteľský úver spotrebiteľovi, len ak spotrebiteľ spĺňa limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu. Podľa § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely podľa odseku 19 použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa, výške celkovej zadlženosti a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní bez súhlasu spotrebiteľa, len na splnenie účelu posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a na účely podľa odseku 19, ak odsek 43 neustanovuje inak, elektronicky overiť informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni, a to prostredníctvom prevádzkovateľa registra. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky overujú len informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa, ktoré vopred získali od spotrebiteľa, u ktorého sa posudzuje schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom d) a na príjem spotrebiteľa. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42. Z uvedených dôvodov jednak veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a zároveň, vzhľadom na to, že išlo o hrubé porušenie povinnosti žalobkyne podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

11. Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu uviedol, že v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka uvádza: „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“ Podľa ust. 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka : „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením

splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ V zmysle čl. 9 bod 9.2 zmluvných podmienok zmluvy o pôžičke sa zmluvné strany dohodli, že: „Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného ku dňu 19.08.2020, Oznamenie o vyhlásení okamžitej splatnosti bolo žalovanému zasielané prostredníctvom obvyčajnej listovej zásielky dňa 27.08.2020 doručenkou preto nedisponujeme. Zároveň žalobca uviedol, že predmetná písomnosť má iba deklaratórne účinky, t.j. účinky nastanú spätne ku dňu zosplatnenia momentom oboznámenia sa žalovaného s predmetnou písomnosťou. Žalovaný sa preto mohol o zosplatnení dozvedieť najneskôr z podanej žaloby. Súčasne však je žalobca je toho právneho názoru, že nijakým výkladom ust. § 53 ods. 9 OZ, nemožno vyvodiť záver, že zákonodarca vyžaduje 2 úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, jednak výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín. Takýto výklad predmetného ustanovenia je podľa názoru žalobcu príliš extenzívny, pretože cieľom zákonodarcu bolo v prvom rade, aby bol dlžník preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru a toto upozornenie sa dostalo do jeho dispozičnej sféry, t. j. aby sa mohol oboznámiť s obsahom takého upozornenia. Žalovaný sa dorúčením upozornenia podľa § 53 ods. 9 OZ, za ktoré sa dá považovať predžalobná upomienka s obsahom takéhoto upozornenia oboznámil. Následne pôvodný veriteľ využil možnosť predčasného zosplatnenia úveru, ku ktorému úkonu síce žalobca nepredkladá doručenkou alebo doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu, nakoľko predmetná listina o zosplatnení úveru má deklaratórny charakter, pričom účinky nastávajú spätne oboznámením sa žalovaného s obsahom listiny o zosplatnení úveru. Žalovaný tak pozitívne vedel aj s ohľadom na bod 9.2 zmluvných podmienok úverovej zmluvy, aké dôsledky bude mať pre neho nezaplatenie splatnej splátky, pre ktorú pôvodný veriteľ zosplatnil úver v celosti. K skúmaniu schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver žalobca uviedol, že jeho právny predchodca pred uzatvorením zmluvy o úvere skúmal schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou. Predovšetkým poukázal na skutočnosť, že Občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom od cudzený a žalovaný spíňal štandardné riskové podmienky. Žalovaný zároveň podpísal danej zmluvy prehlásil, že všetky ním uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu v sume 1 813 €. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalovaný spočiatku riadne hradil predpísané splátky, pričom právny predchodca žalobcu nemal dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalobca taktiež poukázal na tú skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval nášho právneho predchodcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by právny predchodca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania. Na tomto mieste možno tiež spomenúť, že veriteľ si vyžiadal od žalovaného za účelom overenia jeho bonity súhlas s použitím jeho osobných údajov za účelom preverenia jeho úverovej histórie v Nebankovom registri klientskych informácií ako aj s cieľom preverenia existencie jeho pracovného pomeru v Sociálnej poisťovni. Z uvedeného vyplýva, že veriteľ sa nedopustil o nesplácania Splátok Pôžičky žiadať od Klienta zaplatenie celej pohľadávky Spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť Pôžičky), ak je Klient v omeškaní s úhradou jednej Splátky alebo čiastočného plnenia jednej Splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.“ Vzhľadom na uvedené, nakoľko bol žalovaný preukázateľne v omeškaní bol právny predchodcom žalobcu formou predžalobnej upomienky zo dňa 28.06.2020 vyzvaný na zaplatenie, pričom bol zároveň upozornený na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti. Predmetnú písomnosť žalovaný neprevzal v odbernej lehote. Doručka bola konajúcemu súdu predložená ako príloha spolu so žalobou. Nakoľko zo strany žalovaného neprišlo k náprave platobnej disciplíny, právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu pohľadávky v celosti.

12. V konaní nebolo sporné, že žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 26.06.2017 zmluvu o pôžičke č. 7184660 / 1720018617 (evidenčné číslo zmluvy/ príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 10.000 eur („Schválená výška pôžičky“). Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 159,72 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 19.166,40 eur. Ku dňu podania žaloby žalovaný uhradil z vyššie uvedenej zmluvy sumu 5.411,32 eur. Podľa ust. §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, „ak ide o plnenie

zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Podľa § 565 Občianskeho zákonníka uvádza:

„Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“ Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom z dňa 28.06.2020 – Predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalobca žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia dňa 19.08.2020 úver zosplatiť.

13. Predmetná zmluva, od ktorej žalobca odvodzuje svoj nárok je nepochybne zmluvou spotrebiteľskou.

14. Zásadnou otázkou pre rozhodnutie súdu vo veci samej, bola otázka/námietka žalovaných či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne, a.s. ako banky na žalobcu, nakoľko vo svojej podstate ide o otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

15. Súd aj ex offa - z úradnej povinnosti na začiatku konania aj tzv. vecnú legitímáciu strán sporu. Vecná legitímácia je teoretická konštrukcia, ktorá vo vzťahu k stranám vyjadruje stav vyplývajúci z hmotného a niekedy aj z procesného práva, ktorý v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo k neúspechu v spore. Toto postavenie môže byť dvojaké. Strana, ktorá je nositeľom tvrdeného hmotného práva má aktívnu vecnú legitímáciu. Strana, ktorá je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, ktorej uloženia sa žalobca žalobou domáha, má pasívnu vecnú legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Ak sa v konaní nedokáže, súd žalobu bez ďalšieho zamietne so záverom o nedostatku vecnej legitímácie či už aktívnej alebo pasívnej.

16. Podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka (OZ), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Podľa § 92 ods.8 Zákona o bankách, v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

19. Podľa § 524 ods.1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

20. Podľa § 525 ods.2 OZ, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

21. V prejednávanej veci žalobcu zaťažovalo dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti, že došlo k platnému postúpeniu predmetnej pohľadávky na jeho osobu, a to zo strany VÚB, a.s. ako banky. Žalobca však túto skutočnosť nepreukázal.

22. Sám žalobca už v žalobe a vo vyjadrení k odporu uviedol, že listinu označenú ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti“ zaslal žalovanému obyčajnou listovou zásielkou, a teda nevie doručenkou preukázať, že Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti“ bolo žalovanému doručené. Táto skutočnosť medzi stranami nebola sporná. Žalobca tak nepreukázal, že došlo k účinnému zosplatneniu pohľadávky, pretože práve doručenie takejto listiny je podmienkou, aby bolo možné zákonným spôsobom vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru vo všeobecnosti. Nadväzne na túto skutočnosť nemohlo teda ani dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky z VÚB, a.s., ako banky na žalobcu, tak ako to vyžaduje cit. ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Keďže nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky z VÚB, a.s. ako banky na žalobcu, súd dospel k záveru, že žalobca nie je nositeľom pohľadávky, ktorú si v prejednávanej veci proti žalovanému uplatňuje. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobu v celom rozsahu bez ďalšieho zamietol so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

23. Pokiaľ žalobca vyslovil názor, že predmetná písomnosť - Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti, má iba deklaratórne účinky, t.j. účinky nastanú späťne ku dňu zosplatnenia momentom oboznámenia sa žalovaného s predmetnou písomnosťou, a že žalovaný sa preto mohol o zosplatnení dozvedieť najneskôr z podanej žaloby, ide o absurdný právny názor a súd sa nebude týmto názorom ani zaoberať. V tejto súvislosti súd iba stručne poukazuje na ust. § 45 ods.1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Navyše žalovaný v danej veci nemal ani len možnosť oboznámiť sa s touto listinou. Pokiaľ sa v tejto súvislosti žalobca odvolával na údajný bod 15.2 Všeobecných zmluvných podmienok spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., v ktorom má byť podľa obsahu žaloby údajne zakotvené, že "zásielka sa považuje za doručeníu piatym dňom od podania na poštovú prepravu", tak súd uzatvára, že žalobca nepredložil súdu žiadne takéto všeobecné zmluvné podmienky, a ani nepreukázal, že by žalovaný bol s nimi oboznámený. Bez ohľadu na to, treba dodať, že takéto ustanovovanie fikcií je neplatné pre rozpor so zákonom (§ 45 ods.1 OZ).

24. Keďže súd žalobu zamietol so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, teda bez ďalšieho, nezaoberal sa pre nadbytočnosť ostatnými námietkami žalovaného.

25. Podľa ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný mal vo veci plný úspech, preto mu súd proti žalobcovi ako neúspešnej strane priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

26. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).